

[Statsministeren]

stat: dronningens besøg hos mindretallet i juli og aftalen om en gradvis forhøjelse af statstilskuddet til mindretallets biblioteksvæsen fra en halv mill. kr. i år til 2 mill. kr. i 1989.

Sammenfattende kan man sige, at forholdet mellem dansk og tysk i grænselandet aldrig har været så godt som nu. Samtidig er det vigtigt at gøre sig klart, at vi står i en proces, som ikke har fundet sit endepunkt og formentlig aldrig finder det. Der vil for mindretallene hele tiden være eller opstå nye problemer affødt af det dilemma at tilhøre et andet folk end det, man lever iblandt. Regeringen vil på sin side fortsat være opmærksom på disse problemer og yde sit bidrag til deres løsning. Det har været en lykke for den hidtidige udvikling, at der har været bred politisk opslutning om hovedlinierne i denne politik.

Spm. nr. S 286

Til *ministeren for offentlige arbejder* (21/11 86) af:

Poulsgaard (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage for at lovliggøre de parabolantennor, der allerede er sat op?«

Begrundelse

Morgenavisen Jyllands-Posten skriver den 21. november 1986, at der ikke er chancer for, at man kan få lov til at nedtage satellitprogrammer. Det er jo en fantastisk situation, at en liberal regering hindrer folk i at modtage de informationer, man ønsker. Endvidere skriver Jyllands-Posten, at ganske få husstande allernådigst kan få lov til at modtage satellitprogrammer. Det er husstande, der ikke har chancer for at modtage hybridnettet.

Hvornår kommer ministeren til den erkendelse, at hybridnettet simpelt hen er en fiasko, og at man som en liberal regering naturligvis sætter hele sin styrke ind på, at vi får fri meningsudveksling også på tv-området.

Svar (10/12 86):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

I henhold til radiokommunikationsloven må oprettelse og drift af modtageudstyr for programstof fra kommunikationssatellitter kun ske med tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder. Da de programmer, der i dag kan modtages med parabolantennor, alle sendes over kommunikationssatellitter, kræves der i alle tilfælde tilladelse til modtagning.

Hidtil er der alene givet midlertidige tilladelser til visse fællesantenneforeninger samt til visse demonstrations- og laboratorieformål. Tilladelserne til fællesantenneforeninger er givet i medfør af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed, som åbner mulighed for, at fællesantenneanlæg kan opnå midlertidig tilladelse, såfremt modtagning ikke strider mod planer om programforsyning af anlægget fra det offentlige telenet.

Jeg har imidlertid overvejet, i hvilken udstrækning især hensynene bag lov om radiokommunikation gør det muligt at imødekomme ansøgninger fra andre end fællesantenneanlæg. I den forbindelse har jeg afholdt møder med repræsentanter for forligspartierne bag aftalen om hybridnettet. Overvejelserne er nu afsluttet.

Resultatet af overvejelserne er, at der nu vil kunne gives tilladelser i videre udstrækning end hidtil. Det vil sige, at nu også tv-seere, som *ikke* er tilsluttet et fællesantenneanlæg, vil kunne få mulighed for at se kommunikationssatellit-tv. Dette får bl.a. betydning for befolkningen i de tyndt befolkede egne, der dermed får adgang til en del af det programudbud, som ellers kun fås via hybridnettet. Der skal søges om tilladelse hos Teleinspektionen under P & T til opsætning af det nødvendige modtageudstyr.

Tilladelse gives efter en konkret vurdering. I de tilfælde, hvor det senere vil være muligt at forsyne den pågældende ansøger fra hybridnettet, vil en tilladelse som udgangspunkt blive gjort betinget af, at tilladelsen bortfalder, når hybridnetsforsyningen bliver mulig. I disse tilfælde vil der dog under alle omstændigheder blive sikret den pågældende ansøger en rimelig afskrivningstid for det modtageudstyr, som denne har indkøbt.

Hvor forsyningen kan sikres umiddelbart via hybridnettet, vil tilladelse normalt ikke blive givet.

Spm. nr. S 294